

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت پذیرش و ترک تابعیت در نظام حقوق افغانستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ابوراغب امانی - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه غالب - کابل

خلاصه مقاله:

تابعیت در زبان فارسی به معنی پیروی کردن است، اما در علم حقوق، تابعیت به رابطه سیاسی فرد با دولت اشاره دارد و حقوق و تکالیفی را به همراه دارد. در نتیجه، افرادی که در قلمرو یک دولت زندگی میکنند، به اتباع و بیگانگان تقسیم میشوند و موضوع حقوق و تکالیف مختلفی برای آنها وجود دارد. تابعیت همچنین به عنوان یک نهاد حقوقی، جنبه اعتباری دارد و دولتها بر اساس سیاستهای خود معیارهای مختلفی برای اعطای تابعیت یا سلب آن از افراد انتخاب میکنند. در نظام حقوقی افغانستان نیز معیارهای خاصی برای اعطاء و سلب تابعیت وجود دارد که با تصویب قانون تابعیت چارچوب منظمی برای روند پذیرش و ترک تابعیت تعیین شده است. هدف این تحقیق نیز معرفی اصول و ضوابط، همچنین معایب و نواقص این قانون است، که در دوره اول طالبان در سال ۱۴۲۱ ق. (۱۳۷۹ هـ)، تصویب شده، و هنوز نافذ است.

کلمات کلیدی:

تابعیت؛ بیگانه؛ معیارها؛ افغانستان؛ ترک تابعیت؛ طالبان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2067834>

